

Zabıta Naim

— ahmet-koken · 25 Mart 2011

Ben Zabıta Naim

Anam hep "Müderris" diye çağırırdı beni...

Aslında babamın dedesiymiş asıl müderris olan

Yoksa müderrislik nere, Zabıta Naim kim...

Partinin ayak takımındanmış rahmetli babam

Hem sözünü dinlermiş ekâbirin

Hem cesurmuş...

"Vur" dediler mi vurur

"Otur" dediler mi oturmuş...

Ben bilmem babamı

Yetmiş yedide bir parti mitinginde

Tek kurşunla öldürüldüğünde

Anam bana gebeymiş...

Çabucak geçti yıllar...

Askerden terhis olduğum sene

"Olmaz" dedimse de

Kardeşinin kızıyla baş göz ediverdi anam...

Yaşım yirmi sekiz oldu, ben işsizdim

Beceriksizin de biriydim üstelik

Hiçbir iş gelmezdi elimden...

Bir gün

Babamın partisinden

Belediye meclis üyesi Dolaşık Veysi

Anama haber salıp:

"Naim beni bir görsün" demiş.

Gittim

"Seni belediyeye aldıracağım, hazırlan." Demesinin üstünden tam on yedi yıl geçti Dile kolay... O gün bu gündür koştururum

Ne iş yaptığım belli değil...

Her seçimde başkan da meclis de yenilenir

Bana da bir yeni iş gösterilir

Vallahi bıktım

Gün olur çöpte çalışırım

Gün olur itfaiyede...

Ama hep içimde bir ukdedir zabıta olmak
Bayılırim onların şapkasına, kravatına, lâcivert gömleğine...
Yapmayacaklarını da bilirim ya
Umut dünyası işte...

İki ay önce
Hayalim gerçek oldu, evet
Yerel seçimlerde en yüksek oyu
Babamın partisi almış, hayret!..
Başkan olacak adam da örgütten arkadaşımıymış rahmetlinin
Öyle dediler
Beni de tebrik edip başarılar dilediler...
Ben parti falan bilmem ki
Ömrümde bir kez olsun oy atmaya bile gitmemişim
Yeni başkanımız Deli Durmuş
Mazbatayı aldığı gün masaya yumruğu vurmuş
Yanıdakiler anlattılar:
"Naim zabıta olacak" diye tutturmuş.
"Yapamaz" falan dedilerse de meclis üyeleri
Dinlememiş :
"Babası yiğit adamdı, üstümüzde hakkı var" demiş...
Çağırıldı yanına beni bir gün
Önce bir kahkaha attı gevrek gevrek
Sonra birden ciddileşip:
"Şu andan itibaren zabıtasın Naim!" dedi kükreyerek
"Olmaz" diyecek oldum, yutkundum, titredim...
Neden sonra "Tamam..." dedim.
İşte o günden beri zabıtayım, Zabıta Naim...
"Zabıtalık" deyip geçmeyin dostlarım
Kolay değil
Bir yandan seyyar satıcılar tüketiyor ömrünü
Diğer yandan dilenciler
Amirin tafrası da caba...
Hele iki kadın var
Biri otuz beş yaşlarında diğeri çoktan geçmiş ellisini
Evlenmemişler bugüne kadar...
"Hayvansever"mişler sözüm ona ikisi de
Sokak köpeklerini zehirledim diye
Nerde görseler beni, tekme tokat saldırırlar...

Bunlar "hayvansever" falan değil
Bunlar hayvan
Bunlar zehirlediğim köpeklerin ikizleri
Bakın hâlâ gömgök duruyor sağ baldırımda
Otuz beşinde olanın diş izleri...
"Vazgeçmek" yokmuş güya kitaplarında
Hanımı görmüşler geçen, Salı pazarında
Ona da hırçın hırçın söylenmişler.
"Ne yapsın emir kulu bizimkisi" deyince hanım
"Hele bir denk getirelim,
Emredene de göstereceğiz gününü!" demişler
"Çarşıda, pazarda, nerde nerde..."
Anlaşılan bizim başkanın da bacakları tehlikede...

İşte böyle dostlarım
"Beceriksiz" falan deseler de benim için
"Garibim geçinip gidiyor babasından" deseler de
Eli çantalı, başı şapkalı yaşamayı seviyorum...
Ben Zabıta Naim
Nam-ı diğer Müderris
Militan Osman'ın oğlu...
Canım babam benim!
Nur içinde yat!
Karizman olmasaydı eğer
İnan çekilmez olurdu hayat...
Ve süslemeye devam ederdi düşlerimi
Bu lâcivert gömlek, bu şapka, bu kravat...

Ahmet KÖKEN